

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 4. S. Ignatii Profectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

cisti muneri tuo satis. Nihil enim ordinate statui potest, nisi quod juxta regulam certam statuitur. In Christianos inquirendum non est, si autem denuntientur, & convincantur, puniendi sunt; ita tamen, ut si quis dicat, se Christianum non esse, & Diis nostris sacrificando, probet, ob penitentiam veniam obtineat, quantumcunque de præterito suspectus fuerit. Quod attinet libellos occulto auctore oblatos, in nullo accusationis genere locum habeant; res ea est pessimi exempli, & nostro Sæculo indigna.

Sæculum I.
A. C. 98.

Hoc Cæsaris responsum persecutio-
nis gladium Christianorum cervicibus
impendentem suspendit quidem, inimi-
cis autem eorum nihilominus prætextum
nocendi reliquit. In quibusdam locis
populus, in aliis Magistratus eis insidia-
bantur, & quamvis non esset persecutio
aperta, & universalis, in singulis ta-
men Provinciis particulariter vexabantur
Christiani.

§. IV.

S. Ignatii iter.

S. Ignatius tunc temporis Ecclesiam An-
tiochenam regebat, durante Domitiani
persecutione servatam; S. Præsul ora-
tioni, jejunio, assiduis instructionibus va-
cabat, propriæ tamen virtuti diffidens, ti-
mensque, ne veram Christi charitatem

Acta Ign.
gr. & lat.
edit. Buir.

Bb 5

nec-

Sæculum II.
A. C. 106.

An. 106.

necdum haberet, unice ad Martyrii lauream aspirabat. Theophorus a suis nominabatur, quod est, Deum ferens, sub hoc nomine notus erat, nec huic nuncupationi resistebat. Trajanus devictis Dacis in Orientem transiit anno Imperii sui nono, Jesu Christi centesimo sexto, per Armeniam adversus Parthos exercitum ducens. Cum esset Antiochiæ, S. Ignatius de Ecclesia sua sollicitus, in Cæsaris conspectum sibi sustinuit, cui Imperator: *Qui es tu miser! qui nostra mandata spernis, & alios tecum in interitum trahis?* postquam S. Ignatius, se vocari Theophorum, respondisset, Cæsar; quis ille est, ait: qui portat Deum? tum S. Ignatius: *Ille est, qui Jesum Christum in corde habet;* quibus verbis clare Jesu Christi Divinitatem confessus est; cui iterum Trajanus: *Non ergo credis etiam nobis Deos nostros in corde esse, qui pugnant nobiscum contra inimicos nostros?* hic S. Ignatius: *Falleris, quod Deos voces Gentilium Dæmones; unus est Deus, qui creavit cælum, & terram, & mare, & omnia, quæ in eis sunt, & unus est Jesus Christus, Dei filius unigenitus, cujus Regnum suspiro.* Tum Trajanus: *De illo loqueris, qui sub Pontio Pilato crucifixus est?* & S. Ignatius: *Ille est, qui peccatum meum cum suo auctore crucifixit, qui malitiam Dæmonis prosternit, eorum pedibus, qui se Chri-*

Ignatius
Martyr.

Christum in corde gerunt, proculcandam. Sæculum II.
 Cui rursus Trajanus? *In te ergo crucifixum portas?* A. C. 106.
 & S. Ignatius: *Sic est, quia scriptum est; habitabo, & inambulabo in* 2. Cor. 6. 16.
eis. Tandem Trajanus in hunc modum pronuntiavit sententiam: *Jubemus, ut Ignatius, qui se crucifixum portare dicit, catena vinctus Romam a militibus perducatur, & a Bestiis devoretur ad oblectationem populi.* Tum S. Ignatius ex abundanti gaudio exclamavit: *Ago tibi gratias, Domine! quod mihi charitatem perfectam erga te tribuere dignatus sis, & sicut Apostolus tuus Paulus, ferreis catenis onerari.* Hæc dicens, lætus se vinculis induebat; tumque orans pro Ecclesia sua, cum lacrymis eam Deo commendabat; & abducebatur a militibus. Mos erat, ex omnibus Provinciis insignes malefactores Romam mittere; talemque Trajanus S. Ignatium æstimabat, quod Antiochia, Orientis Metropoli, Doctor, caputque Christianorum esset.

S. Ignatius impellente Martyrii desiderio lætitia diffluens, iter Antiochia Seleuciam, ubi navigio erat imponendus, perfecit. Cum ipso navem conscenderunt decem milites, custodes ejus, & tres Discipulorum ejus Reus, & Agathopus ex Syria, & Philo Diaconus ex Cilicia. Post devoratas multas molestias Smirnam appulerunt; ibi S. Ignatius in terram descendere

Sæculum II.
A. C. 106.

cendere gestiebat, ut videret S. Polycarpum, hujus civitatis Episcopum, veterem amicum suum; ambo enim S. Joannis Apostoli condiscipuli fuerant. Cum convenissent, gratias spirituales eidem communicavit, in catenis suis gloriatus, rogabatque, ut cum omnibus Ecclesiis ad martyrii sui consummationem preces contribueret. Smirnam Legati ab omnibus vicinis Ecclesiis ad Ignatium convenere, cupidi gratiarum ejus Martyrii participes fieri. Venit Onesimus Ephesi Episcopus, qui ille S. Apostoli Pauli Discipulus fuisse creditur, habebatque socios Crocum, Burrum, Euplum, & Frontonem. Venit etiam Damas Episcopus Magnesiæ ad Mæandrum cum comitibus Basso, & Apollonio Presbyteris, & Sotione Diacono. Simul Polybius Episcopus Trallensis adfuit. S. Ignatius, ut gratum animi sensum in has Ecclesias testaretur, singulis scripsit epistolas, quas Legati redderent.

§. V.

Epistola S. Ignatii ad Ephesios.

Edit. Cotel. Epistola ad Ephesios ita incipit: Ignatius, alias Theophorus, Ecclesiæ in magnitudine, & plenitudine Dei Patris Benedictæ, ante Sæcula ad Gloriam permanentem, & immutabilem prædestinata, unitæ, & electæ in vera passione, & voluntate,